

(De kamer van Elisabeth. Het licht gaat langzaam aan en blijft zwak. De koningin zit in het zadel van het houten paard en kijkt door de verrekijker in de richting van de zaal. Er staat een mannequin waarover een ceremoniekleed is gehangen.)

Lied "Isabel, ros van haar."

ELISABETH : Robert, Robert, ben je nog wakker ? Ja, ja, er is nog licht in je kamer. Marta ! In godsnaam, Robert, ik hou het niet meer uit. (Zij brengt een hand aan haar voorhoofd en roept.) Marta ! Ik wil je zien, ik wil met je praten, Marta !

MARTA : (komt aangerend) Hier ben ik al, liefje, wat is er ?

ELISABETH : Waarom laat je mij zo roepen ?

MARTA : Maar wat zit jij daar toch te doen ?

ELISABETH : Ik kan niet slapen.

MARTA : Je kan niet slapen, je kan niet slapen. En je bent niet eens op je bed gaan liggen !

ELISABETH : Ik heb geprobeerd wat te slapen maar het lukte niet. Ik kan gewoon geen oog dichtdoen. Ik voel mij gespannen, precies een trommelvel.

MARTA : Probeer wat te ontspannen. Ik maak wat kalmerende kruidenthee klaar.

ELISABETH : Wat moet ik met kalmerende thee ? Snap je het dan niet ? Ik doe geen oog dicht omdat julie de huid van mijn voorhoofd zo strak hebben aangespannen dat ik mijn oogleden niet meer naar beneden krijg. Ik moet maar blijven staren, mijn pupillen zijn helemaal opengesperd ! Kijk maar ... precies een steenuil.

MARTA : Je hebt gelijk. Wacht wat, ik roep Damejeanne. Damejeanne !

ELISABETH : Zeg haar dat ze ook iets meebrengt om mijn borsten wat af te koelen, ze gloeien als brandende kolen, straks kan je er een hemd op strijken.

MARTA : Haast je wat, Damejeanne. Je moet het haar van hare majesteit losmaken.

DAMEJEANNE : Hier zijn we al, majesteit, en hoe is 't ermee. Maar ziet eens, van bij het ochtendgloren geeft madame het peerd reeds de sporen. La cavalerie a déjà fait pipi ?

ELISABETH : Hou je fatsoen, Damejeanne. Wat heb je nu weer bij ?

DAMEJEANNE : Nieuwe wepsen en nieuwe verdelards, madame.

ELISABETH : (bekijkt haar boezem) Alweer ! Maak dat je wegkomt, in godsnaam. Die laatste wespensteek was erger dan een dolksteek. Zo'n litteken heb ik er aan overgehouden.

DAMEJEANNE : Totaal normaal. We noemen dat een venuspuukel. Kom madame Marta. Houdt u vast aan dat paard, we duwen het achteruit.

ELISABETH : Je hebt me wel ronde borsten gegeven, maar ze doen erg vreemd. Ze wiebelen de hele tijd.

DAMEJEANNE : Maar dat is excellent, dat is een mechaniek erotiek, waar de mannen niet kunnen aan weerstaan, en nu haal ik alle spelden eruit.

ELISABETH : Ja, haal ze er allemaal uit. Laat mij nog een keer mijn ogen dicht doen, voor ik sterf. Ach, wat heerlijk als mijn haar weer los valt. Wat voel ik me goed. Wat voel ik mij slecht. Ik heb een gruwelijke nacht doorgemaakt. Ik heb kreten gehoord vanuit de richting van het paleis van Robert. Gekletter als van een gewapend treffen.

MARTA : Een gewapend treffen !

DAMEJEANNE : Nee madame, da kan niet ! Ik ben de hele tijd wakker gebleven. Ik heb heel Londen doorkruist om wepsen te zoeken en ik heb nog geen hond horen bassen en geen peerd horen plassen. D'r was een silence dat ge een vlieg kon horen vliegen ... en vliegen dat er gisteravond in Londen rondvlogen ! Een lawaai !!!

ELISABETH : En toch ben ik er zeker van. En ik heb schoten gehoord ook.

MARTA : Het zal wel een nachtmerrie geweest zijn.

DAMEJEANNE : Ja, een nachtmerrie.

ELISABETH : Ja ik denk het ook. Ik heb weer die verschrikkelijke nachtmerrie gehad. Ik heb weer gedroomd van Mary Stuart.

DAMEJEANNE : Nee ...

ELISABETH : Ineens stond ze daar ... zonder hoofd ! Zo echt, ik kon haar wel aanraken. Ze had haar hoofd onder haar arm, en het leefde.

DAMEJEANNE : Onder haar arm, gelijk Jean Baptist den doper ? Ne levende kop, amai ! Maar dat is toch gemakkelijk. Want kijk, ge moet niet meer draaien om te zien. (hij mimeert) Hij kijkt naar hier en naar daar.

ELISABETH : Ja, en in dat hoofd bewogen de ogen, de hele tijd en de mond begon te spreken, en die zei : "Lelijke teef, lelijke teef !"

DAMEJEANNE : Nee toch.

ELISABETH : Ja toch. Het lachte, een lach door merg en been. En het zei : "Deze keer zal het u slecht bekomen. Het zal niet mijn hoofd zijn dat rolt maar dat van Robert ! Ha, ha ... !" en slassch, het spuwde in mijn gezicht.